

Nașterea lui Hristos, Darul mai presus de daruri

De Crăciun, Dumnezeu-Tatăl Îl dăruiește lumii pe Dumnezeu-Fiul, Pruncul născut în ieslea Betleemului. Este ziua în care sărbătorim cel mai mare Dar pe care ni l-a făcut Dumnezeu de la creație, pe Domnul nostru Iisus Hristos. La sărbătoarea Nașterii Sale, Mântuitorul ne aduce darurile bogate ale credinței, nădejzii și dragostei, iar noi cântăm alături de îngeri: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!” (Luca 2, 14). Există pe pământ pace și bunăvoire deoarece Cuvântul lui Dumnezeu a luat trup și a devenit om: „Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1, 14). De aceea în ziua Crăciunului slăvim iubirea lui Dumnezeu, Care Îl dăruiește lumii pe Fiul Său, Dumnezeu Cuvântul, și sărbătorim marea taină a unirii lui Dumnezeu și a omului, a firii celei dumnezeiești și a celei omenești. Domnul ia trup omenesc, fără să înceteze să fie Dumnezeu. Dacă primul Adam în rai a ieșit din mâna lui Dumnezeu în plenitudinea maturității, al doilea Adam, Hristos Domnul, intră în lume ca un copil slab, neajutorat, un nou-născut, care-și poate exprima dorințele numai prin lacrimi, având trebuință de îngrijire totală din partea mamei iubitoare. Copilul nu are nici putere, nici forță, însă tocmai în slăbiciunea sa el este împărat; în vulnerabilitatea sa există uimitoarea sa forță. Pruncul acestei peșteri îndepărtate din Betleem nu vrea să ne fie frică de El. El pătrunde în inimile noastre fără să ne înspăimânte, fără să dorească a ne da dovezi ale forței Sale, ale puterii Sale, ci doar cu iubire. El ni Se dăruiește nouă ca un Prunc și, în calitate de Prunc, noi nu putem decât să-L iubim la rândul nostru, să ne dăm pe noi Lui. Astfel Crăciunul este o sărbătoare a Pruncului Sfânt, care este Darul mai presus de daruri pe care îl face Dumnezeu-Tatăl lumii. În pregătirea noastră pentru această sărbătoare este necesar să insistăm mai mult în pregătirea duhovnicească pentru această mare sărbătoare creștină. Ne primenim casa sufletului prin post, rugăciune, spovedanie și primirea Sfintelor Taine, făcând acestea pentru că noi nu am uitat că de Crăciun sărbătorim Nașterea Domnului. Pentru românul ortodox această sărbătoare este un timp de bucurie, de rugăciune și de meditație adâncă la evenimentul unic din istoria mântuirii neamului omenesc petrecut în urmă cu peste 2.000 de ani în ieslea sărăcăcioasă din peștera Betleemului, când Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Om, ca pe om să-L mântuiască. Bucuria duhovnicească și veselia cerească pe care le simte creștinul în ziua Crăciunului nu le pot trăi cu nici un chip aceia care sărbătoresc doar ca pe o datină înduioșătoare, care are mai mult de-a face cu bucuriile obișnuite ale lumii, cu iarna, zăpada, focul din sobă și bradul. Nașterea Domnului este o zi plină de căldură și binecuvântare, pentru că simțim dragostea lui Hristos Care S-a întrupat pentru noi și pentru a noastră mântuire, spre a deveni cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu. Amin

CEI TREI MAGI

În fiecare an, cu ocazia Nașterii Domnului, ne amintim de momentele petrecute la Betleem acum două mii de ani. Ieslea, păstorii și îngerii completează imaginea noastră despre acel eveniment - Nașterea Domnului Iisus Hristos. Mai puțin prezenți sunt însă **cei trei magi** care au venit să se închine pruncului Iisus. Vechii magi reprezentau o preoție ereditară a mezilor și perșilor, creditați cu extraordinare și profunde cunoștințe religioase. După ce unii magi de pe lângă curtea regelui mezilor și-au dovedit abilitatea în interpretarea viselor, Darius cel Mare le-a dat pe mână treburile religioase ale Persiei. Din noua postură, în care se combinau puteri civile cu cele religioase, magii au ajuns să constituie casta preoțească supremă a Imperiului Persan. Unul dintre titlurile date Sfântului Prooroc Daniel din Vechiul Testament a fost acela de *rab-mag*, ceea ce înseamnă Șef al Magilor. Dumnezeu a făcut ca el să fie administrator principal la curtea a două imperii mondiale: cel babilonian și urmașul acestuia, cel persan. Când Darius l-a numit pe Daniel, un evreu, șef peste preoția persană care până atunci fusese ereditară, reacțiile de la curte nu au întârziat ducând în cele din urmă la aruncarea lui Daniel în groapa cu lei. Sfântul prooroc Daniel a transmis o profeție mesianică (care avea să fie vestită la timpul ei de către o stea) unui anumit grup de magi, pentru îndeplinirea ei. Din zilele proorocului Daniel, destinele popoarelor persan și evreu s-au întrepătruns. Ambele popoare au căzut, pe rând, sub ocupația Seleucizilor înainte de ridicarea lui Alexandru cel Mare. Ulterior ele și-au recăpătat independența: evreii prin răscoala Macabeilor, iar persanii ca grup conducător în Imperiul Parților. La Ierusalim, apariția bruscă a magilor, care foarte probabil călătoreau însoțiți de o suită care atrăgea privirile, l-a alarmat pe regele Irod și de altfel întreaga cetate. Întrebarea pe care i-au pus-o magii lui Irod, despre „*împăratul născut al iudeilor*”, a reprezentat o insultă la adresa lui, un neevreu care trăsesse sfori și își cumpărase scaunul. Întrebându-și învățații de la curte, Irod află din profeții că Mesia, cel promis, avea să se nască la Betleem. Ascunzându-și îngrijorarea și manifestând un fals interes, Irod le cere magilor să-i trimită vești. După ce găsesc pruncul și își aduc darurile profetice, magii – „*înștiințați în vis*” (o formă de comunicare acceptabilă pentru ei) - pleacă pe alt drum către țara lor, ignorând cererea lui Irod. Darurile în aur, tămâie și smirnă sunt daruri profetice, fiind legate de calitatea Domnului Hristos de împărat, preot și mântuitor. Aurul este pentru împărați; tămâia este folosită de către preoți; smirna este folosită la îngroparea morților, vestind astfel moartea Sa. Iisus Hristos a murit pentru toată lumea.

Dumnezeu l-a trimis pe îngerul Gavriil la Nazaret, o cetate din nordul Țării Sfinte, la o fecioară pe nume Maria, care era logodită cu un bărbat, anume Iosif. Gavriil i s-a arătat spunându-i: „*Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei!*”. Maria era nedumerită de cuvintele îngerului. „*Cine ești tu și de ce ai venit?*”, întrebă ea. „*Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu*”, îi zise îngerul, *căci Dumnezeu s-a hotărât să te binecuvanteze în chip minunat! Peste foarte puțin timp vei rămâne însărcinată și vei avea un fiu, pe care îl vei numi Iisus. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt se va chema*”. Maria a fost surprinsă, dar apoi a zis: „*Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!*”. Și îngerul a plecat de la ea. La scurtă vreme după acestea, împăratul roman Cezar Augustus a decretat un recensământ în toată țara. De aceea, fiecare trebuia să se întoarcă la casa strămoșească, pentru a fi trecut pe listele de recensământ. Iosif a trebuit să se ducă la Betleem, în Iudeea, călătorind tocmai din Nazaret, provincia Galileea. Iosif a luat-o cu el și pe Maria, logodnica sa, care era însărcinată. În timpul șederii lor acolo, a sosit timpul ca ea să nască. Iosif și Maria nu au găsit nici o cameră liberă la hanurile din oraș, deoarece orașul era plin de oameni veniți pentru recensământ. Așa că Maria l-a născut pe Iisus într-un grajd. L-a înfășat într-o pătură și l-a așezat să doarmă într-o iesle. În noaptea aceea, câțiva păstori se aflau pe câmpia din apropierea cetății, păzindu-și turmele de ori. Deodată a apărut un înger și tot locul se luminează puternic de slava Domnului. Pe păstori îi cuprinsese frica, dar îngerul îi liniști spunându-le: „*Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi s-a născut azi Mântuitor, Care este*

Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și acesta va fi semnul: Veți găsi un prunc înfășat, culcat în iesle.” Deodată, îngerului i s-au alăturat mulți alți îngeri, slăvindu-l pe Dumnezeu: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie*”. După ce toată oștirea

aceasta mare de îngeri s-a ridicat în ceruri, păstorii și-au spus unul altuia: „*Haideți, să mergem la Betleem, să vedem cu ochii noștri locul acesta minunat care s-a întâmplat, despre care ne-a înștiințat Domnul nostru!*”. Ei au alergat până în sat și i-au găsit pe Maria și pe Iosif. Și, într-adevăr, pruncul Iisus era acolo, în iesle. Păstorii au spus tuturor ce s-a întâmplat și ce le zisese îngerul despre acest copil. Toți cei care au auzit relatarea păstorilor s-au întors la turmele lor de pe câmp, slăvindu-l pe Dumnezeu pentru vizita îngerilor și pentru faptul că au văzut pruncul, întocmai cum le spusese îngerul. Iisus s-a născut pe vremea domniei regelui Irod în Iudeea. Au venit atunci și trei magi, înțelepți din Persia, la Ierusalim întrebând: „*Unde este pruncul nou-născut, rege al iudeilor? Căci noi i-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm Lui*”. Regele Irod i-a chemat pe toți conducătorii religioși ai evreilor și i-a întrebat: „*Unde trebuie să se nască Mesia?*”. „*În Betleem*”, au răspuns ei. Așa au scris prorocii: *Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși Conducătorul care va paște pe poporul Meu Israel*”. După această întrevvedere a magilor cu regele Irod, care nu a fost deloc bucuros de vestea nașterii unui alt rege, magii au pornit iar la drum. Steaua li s-a arătat din nou pe cer, deasupra Betleemului și i-a condus la locul unde se afla copilul. Magii au fost cuprinși de bucurie. Intrând în casă, acolo unde se afla copilul cu mama sa Maria, au îngenunchiat cu fața la pământ și i s-au închinat. Apoi au desfăcut darurile aduse și i-au dat aur, tămâie și smirnă. În drumul lor, înapoi spre țara lor, magii n-au mai trecut pe la Ierusalim să-i dea de veste lui Irod, deoarece Dumnezeu le-a arătat în vis să se întoarcă pe altă cale.

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni, Marți, Miercuri 22, 23, 24 decembrie	12:00 - 20:00	AJUNUL CRĂCIUNULUI Preotul purtând icoana, vestește Nașterea Domnului la casele enoriașilor
Joi 25 decembrie	07:00-10:30	Utrenia Nașterii Domnului Sfânta Liturghie
Vineri 26 decembrie	07:00-10:30	Utrenia Sfântului Nicodim Sfânta Liturghie
Sâmbătă 27 decembrie	07:00-10:30	Utrenia Sfântului Ștefan Sfânta Liturghie
Duminică 28 decembrie	07:00-10:30	Utrenia Duminicii după Crăciun Sfânta Liturghie

Hristos Se naște ca pe noi să ne mântuiască

În articolul al treilea al Crezului mărturisim adevărul de credință că Fiul lui Dumnezeu „*pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om*”. Cum s-a întâmplat întruparea Fiului lui Dumnezeu aflăm din Sfânta Evanghelie în care vedem și împlinirea profețiilor mesianice care au vestit venirea lui Hristos. Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu S-a întrupat la plinirea vremii, atunci când omenirea era pregătită de providența divină pentru primirea Lui. Această pregătire s-a realizat prin legea morală naturală manifestată în conștiință, despre care ne vorbește Sfântul Apostol Pavel (Romani 1, 19-25). Cuvântul lui Dumnezeu pregătește lumea pentru venirea Sa prin prorocii Vechiului Testament. Faptele pe care le întâlnim în Vechiul Testament sunt simboluri care pregătesc oamenii în vederea întrupării Cuvântului lui Dumnezeu. În Mântuitorul nostru Iisus Hristos s-au împlinit toate profețiile mesianice, iar prin întruparea, nașterea, jertfa Sa pe Cruce, moarte, înviere și înălțare la cer, lumea a fost mântuită de păcatul strămoșesc al Protopărinților Adam și Eva. Profețiile mesianice au avut ca scop anunțarea venirii lui Mesia, prin care se va realiza mântuirea oamenilor. Ele apar odată cu începutul neamului omenesc. Astfel, Persoana Mântuitorului Se află prezentă în istoria mântuirii oamenilor de la început până la final. Nașterea Domnului a adus lumii lumina cunoștinței, adică a cunoașterii lui Dumnezeu, și, prin aceasta, căi către mântuire prin Hristos, Domnul vieții. De aceea, după cuvântul părintelui Cleopa, să ne pregătim, că vine Hristos în lume s-o împace și s-o înnoiască, căci lumea nu mai poate trăi fără El. Vine în casele și-n inimile noastre, să ne nască din nou, să ne ierte păcatele, să ne dăruiască Trupul și Sângele Său, să ne prefacă inima împietrită în Biserică vie, în altar de rugăciune și de jertfă.

PAROHIA

IZVORUL TAMADUIRII

Tubiți credincioși,

Bunul Dumnezeu să vă binecuvinteze

zilele Crăciunului

cu sănătate, pace și bunăvoie.

PAROH, *Prest. Daniel Țăranu*